

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 218

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 350.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπερσίσταμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

§ 1. Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ καὶ ὑποστοιχείῳ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «τὸ ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 75000 μέρος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τὸ ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 150.000 πρὸ τῆς μετατροπῆς τῶν διὰ τοῦ καὶ τὴν § 3 τοῦ άρθρου 13 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως μέρος».

§ 2. Αἱ ἐν τῷ άρθρῳ 8 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «δραχμῶν 4.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «δραχμῶν 20.000», αἱ δ' ἐν τῷ αὐτῷ άρθρῳ λέξεις «δραχμῶν 2.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «δραχμῶν 10.000».

§ 3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται διὰ τεσσάρων παραγράφων ἔχουσιν οὕτως:

α'. Τ' ἀποτελοῦντα ἐκάστην κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν περιουσιακὰ στοιχεῖα ἀποτιμῶνται εἰς δραχμὰς, καθ' ἣν ἀξίαν εἶχεν ἑκάστον τούτων κατὰ τὸν ἐν ἀρθροῖς 2, 3 καὶ 4 ἀναλῆγων τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως ὀριζόμενον χρόνον, ἐπὶ τῇ ἐάσει δὲ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἀξίας εἰς δραχμὰς καὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθωρισμένου κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος άρθρου συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, ἐξευρίσκειται ἡ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἀξία, διαιρουμένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν διὰ τοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

α'. Ἐκ τῆς οὕτως ἐξευρισκυμένης ἀξίας τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἐκπίπτουνται τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 6-10 χρέη καὶ ἐάρη, μετατρεπομένου καὶ τοῦ εἰς δραχμὰς ὀριζόμενου ποσοῦ τούτων εἰς τοιαύτας ἐάσει τοῦ καθωρισμένου διὰ τὸ ἐνεργητικὸν συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ χρέους βαρύνοντος εἰδικῶς στοιχεῖον τοῦ ἐνεργητικοῦ, ὅποτε διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ εἰς δραχμὰς ὀριζόμενου ποσοῦ τοῦ χρέους τούτου λαμβάνεται ὑπ' ὄψει αὐτοῦ συντελεστῆς ὑπερτιμῆσεως, βάσει τοῦ ὁποῦ ἐνηργήθη ἡ μετατροπὴ τῆς ἀξίας τοῦ βαρυνόμενου διὰ τοῦ χρέους περιουσιακοῦ στοιχείου.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον μετατροπὴν διαίρεται τὸ ἀντιπροσωπεύον τὰ χρέη καὶ ἐάρη ποσὸν τῶν δραχμῶν διὰ τοῦ καθωρισμένου κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος άρθρου συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

β'. Διὰ τὴν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος άρθρου μετατροπὴν τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ὁ συντελεστῆς ὑπερτιμῆσεως καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον ἐκάστου διμήνου καὶ ἰσχύουσης διὰ τὸ ἐπόμενον διμήνον μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης:

α) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰ-

κονομικῶν, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

β) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὑφ' ἐνός τῶν Διευθυντῶν τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

γ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας ἢ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Επιθεωρητοῦ, ὀριζόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

δ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

ε) Ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Συμβούλου, οὗτινος ἡ θέσις συνστήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ. 1193 τοῦ 1942 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐνός τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ Διευθυντῶν, ὀριζόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

στ) Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τμημάτος φορολογίας κληρονομιῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

ζ') Ἐκ δύο τῶν ἐν Αθήναις καὶ Πειραιεὶ ἐδρεύοντων Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν, ὀριζομένων μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

η') ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Συνδέσμου, ὀριζομένου μετ' ἐνός ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ πίνακος ὑποβαλλομένου αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ περιλαμβανόντος πάντε, τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν του. Ὁ πίναξ οὗτος δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Συνδέσμου. Μὴ ὑποβαλλομένου τοιοῦτου πίνακος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Συνδέσμου, τὸ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἐννατον μέλος ὀρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ Συνδέσμου.

Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ἢ κωλύματι αὐτοῦ ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν συμπαρασταμένων τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν Φορολογίας καὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντελεῖ εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῇ τοῦλάχιστον ὑπουργικοῦ γραμματέως ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Ἐγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐξ τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δ' ἀποφάσεις της λαμβάνονται

κατά πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, γιγνώσκει ἐν ἰσότη-
τι τῆς ψήφου τοῦ προέδρου καὶ ἐνδίδονται ἐντὸς τοῦ τε-
λευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ ἀπέως προηγουμένου διμήνου
ἐκείνου, ὑπὲρ ἀπορᾶ ὃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰ-
κονομικῶν καθορισθέντος συντελεστικῆς υπερτιμῆσεως,
πάντως ὅπως οὐκ ἐλαττωτέρον τῶν τελευταίων πέντε ἡμέ-
ρων τοῦ προηγουμένου τούτου διμήνου.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν, περὶ ἧς ἡ πα-
ρούσα παράγραφος, ἐργασίαν τῆς ὁρίζονται εἰς δέκα κατ'
ἀνώτατον ὅριον δι' ἑκάστον διμήνιον, εἰς ἑκάστον δὲ τῶν
μελῶν αὐτῆς καὶ εἰς τὸν γραμματέα τῆς παρέχεται ἡ διὰ
τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1433)1942 Ν. Διατάγματος ὁ-
ριζήμενη ἀποζημίωσις, ὡς αὕτη ἰσχύει ἐκαστάτα. Ἡ ἀποζη-
μίωσις αὕτη καταβάλλεται δι' ἐντάλματος ἐνδεδιομένου ὑπὲρ
τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν βάσει καταστάσεων ὑπο-
γραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 6 ἕως 10 χρεῶν
καὶ βαρῶν καὶ μετὰ τὴν ἐκπτώσιν (ἐφ' ὅσον συντρέχει περι-
πτώσις) τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 11 παρ. 2 καὶ 3 ἀφορολογητῶν
ποσῶν, διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν ὁποίων ἐφαρμοσθήσεται ὁ αὐ-
τὸς συντελεστῆς υπερτιμῆσεως ὁ καθορισμένος διὰ τὸ ἐνερ-
γητικόν, τὸ ἀπαμένον καθαρὸν εἰς τὰς μετατραπείσας μὲ τὸν
συντελεστὴν υπερτιμῆσεως βραχυμᾶς ὑπὸλοιπον τῆς κληρονο-
μικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας κατανέμεται εἰς τὰ ἐν τῷ κα-
τωτέρῳ πίνακι καθοριζόμενα κλιμάκια (τμήματα), δι' ἑκα-
στον τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται καχωρισμένως ὁ ἀνταλογῶν ἐπὶ
τῇ βάσει τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ κλιμάκιον συντελεστοῦ
φόρου.

Οἱ κατὰ κλιμάκια συντελεσταί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων
ἐξευρίσκειται ὁ φόρος, ὁρίζονται οὕτως:

α') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχο-
μένης εἰς κατὶνόντα πρῶτου βαθμοῦ ἢ σύζυγον τοῦ κληρονο-
μουμένου, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταί ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

ΠΙΝΑΞ Α'

Αἰ. ἀριθ.	Κλιμάκια Δραχμαί	Φορολογικοὶ συντελεσταί κατὰ κλιμάκια %	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια Δραχμαί	Σύνολον κληρο- νομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας Δραχμαί	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κλη- ροδοσίας Δραχμαί
1	5.000	-	-	5.000	-
2	5.000	3.-	150	10.000	150
3	10.000	3.5	350	20.000	500
4	20.000	4.-	800	40.000	1.300
5	30.000	4.5	1.350	70.000	2.650
6	40.000	5.-	2.000	110.000	4.650
7	50.000	5.5	2.750	160.000	7.400
8	60.000	6.-	3.600	220.000	11.000
9	80.000	6.5	5.200	300.000	16.200
10	100.000	7.-	7.000	400.000	23.200
11	100.000	7.5	7.500	500.000	30.700
12	150.000	8.-	12.000	650.000	42.700
13	150.000	8.5	12.750	800.000	55.450
14	250.000	9.-	22.500	1.050.000	77.950
15	250.000	9.5	23.750	1.300.000	101.700
16	500.000	10.-	50.000	1.800.000	151.700
17	800.000	11.-	88.000	2.600.000	239.700
18	1.100.000	12.-	132.000	3.700.000	371.700
19	1.400.000	13.-	182.000	5.100.000	553.700
20	1.900.000	14.-	266.000	7.000.000	819.700
21	3.000.000	15.-	450.000	10.000.000	1.269.700
22	ἄπασα ἡ λοιπὴ περιουσία	16.-	-	ἴσυν τῶν 10.000.000	-

β') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχο-
μένης εἰς ἀνιόντα τοῦ κληρονομουμένου οἰοῦνθέντος βαθμοῦ ἢ
κατὶνόντα αὐτοῦ δευτέρου καὶ ἐπομένων βαθμῶν, ὁ φόρος ὑπο-
λογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Α'
πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἐν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (1,50).

γ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχο-
μένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομουμένου ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ,
οἱ φορολογικοὶ συντελεσταί ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

ΠΙΝΑΞ Β'

Αἰ. ἀριθ.	Κλιμάκια Δραχμαί	Φορολογικοὶ συντελεσταί κατὰ κλιμάκια %	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια Δραχμαί	Σύνολον κληρο- νομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας Δραχμαί	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κλη- ροδοσίας Δραχμαί
1	2.000	-	-	2.000	-
2	3.000	3.-	90	5.000	90
3	5.000	3.5	175	10.000	265
4	8.000	4.-	320	18.000	585
5	12.000	4.5	540	30.000	1.125
6	20.000	5.-	1.000	50.000	2.125
7	20.000	6.-	1.200	70.000	3.325
8	30.000	7.-	2.100	100.000	5.425
9	30.000	8.-	2.400	130.000	7.825
10	40.000	9.-	3.600	170.000	11.425
11	40.000	10.-	4.000	210.000	15.425
12	60.000	11.-	6.600	270.000	22.025
13	80.000	12.-	9.600	350.000	31.625
14	100.000	13.-	13.000	450.000	44.625
15	150.000	14.-	21.000	600.000	65.625
16	250.000	15.-	37.500	850.000	103.125
17	450.000	16.-	72.000	1.300.000	175.125
18	700.000	17.-	119.000	2.000.000	294.125
19	1.000.000	18.-	180.000	3.000.000	474.125
20	1.500.000	19.-	285.000	4.500.000	759.125
21	2.500.000	20.-	500.000	7.000.000	1.259.125
22	3.000.000	22.-	660.000	10.000.000	1.919.125
23	ἄπασα ἡ λοιπὴ περιουσία	24.-	-	ἴσυν τῶν 10.000.000	-

δ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχο-
μένης εἰς συγγενὴ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τρίτου
βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β'
πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἐν καὶ
πεντήκοντα ἑκατοστὰ (1,50).

ε') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχο-
μένης εἰς συγγενὴ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τετάρτου
βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β',
πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ δύο
(2).

ς') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχο-
μένης εἰς οἰονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος συγγενὴ ἢ εἰς ἀγχι-
τεῖα τοῦ κληρονομουμένου οἰονδήποτε βαθμοῦ ἢ εἰς ἐξωτερίκους,
ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πί-
νακος Β'
πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ δύο καὶ πενήκοντα ἑκα-
τοστὰ (2,50).

§ 4. Αἱ μέχρι τοῦδε παράγραφοι 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ
13 τοῦ νόμου 1641 λαμβάνουσιν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 5, 6,
7 καὶ 8.

§ 5. Ἐν τέλει τοῦ δευτέρου (β') ἑδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 14
τοῦ νόμου 1641 προστίθεται ἡ φράσις: ἀνάγεται δ' ἀκολου-
θῶς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν εἰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθωρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, διαιρουμένου τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταβληθέντα φόρον ποσοῦ τῶν δραχμῶν διὰ τοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως).

Ἄρθρον 2.

§ 1. Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμὰς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμὰς», αἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λέξεις «ἀν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμὰς, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς 300.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἀν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμὰς, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς δραχμὰς 3.000.000» καὶ αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λέξεις «ἀν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει καὶ τὰς 300.000 δραχμὰς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἀν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει καὶ τὰς δραχμὰς 3.000.000».

§ 2. Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «παραβόλου ἐκ δραχμῶν 100» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «παραβόλου ἐκ δραχμῶν ἡλίων».

§ 3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων ἢ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 31 § 3, ἢ ἐν περιπτώσει ἀκητέως προσφυγῆς, τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς βασιάζει τὸν προσήκοντα φόρον, ἀρχικὸν καὶ πρόσθετον τῆς βασιάζουσας ταύτης διὰ τε τὸν ἀρχικὸν καὶ τὸν πρόσθετον φόρον ἐνεργουμένης εἰς τὰς ἀποδιδομένας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τοῦ ἄρθρου 13 § 4 δραχμὰς».

Ἄρθρον 3.

§ 1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ὁ βεβαιούμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 33 § 1 φόρος καταβάλλεται εἰς δραχμὰς, ἀναγνωμένων τῶν βεβαιωθείτων δραχμῶν εἰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 καθωρισμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἢ ἐκάστης δόσεως αὐτοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, διὰ πολὺ λαπλασιασμοῦ τοῦ βεβαιωθέντος καὶ ἀταξάλλομένου ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τὴν καθωρισμένον κατὰ τὴν πληρωμὴν συντελεστήν ὑπερτιμῆσεως.

Αἱ οὕτως εἰσπραττόμεναι δραχμαὶ μέχρι μὲν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς βεβαιωθείσας εἰσάγονται εἰς τὸ αἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ἔσθον ἐκ φόρου κληρονομίας, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν αὐτὸν εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς συναλλαγματικῇ διαφορά, ἐβεβαιωμένη οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ ταμίου».

§ 2. Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. νόμου 2563 τοῦ 1940 προστίθεται τετάρτη παράγραφος ἔχουσα οὕτως :

«4. Τὰ εἰς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἐκ συμβάσεως τελευταίους κατόχους κληρονομιάων πλοίων».

Ἄρθρον 4.

§ 1. Αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «κατὰ τὸ ἄρθρον 13 §§ 1 καὶ 2» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «κατὰ τὸ ἄρθρον 13 §§ 1 ἕως 5».

§ 2. Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «τὸ ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 75.000 μέρος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τὸ ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 150.000, πρὸ τῆς μετατροπῆς τῶν διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, μέρος», προστίθεται δ' εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 37 δευτέρων ἐδαφίων, ἔχον οὕτως :

«Διὰ τὸν συνυπολογισμὸν τοῦτον αἱ ἐν λόγῳ δωρεαὶ καὶ προίκες, ὁποτιμώμεναι εἰς δραχμὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1, μετατρέπονται εἰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, τοῦ καθωρισμένου κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν φορολογεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ ἡζή. κατατιζομένη δωρεά, διαιρουμένου τοῦ ποσοῦ αὐτῶν διὰ τοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως».

§ 3. Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 38. — 1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὰ ἐν ἄρθροισι 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα ἀξία τῶν δωρουμένων πραγμάτων εἰς δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει φορολογεῖται ἡ δωρεά, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθωρισμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως, μετατρέπεται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἡ ἐξευρισκόμενη ἀξία τῶν δωρουμένων πραγμάτων, διαιρουμένου τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἀξίαν τῶν ποσοῦ τῶν δραχμῶν διὰ τοῦ καθωρισμένου συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

«2. Ἐκ τῆς οὕτως ἐξευρισκόμενης διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἀξίας τῶν δωρουμένων πραγμάτων ἐκπίπτουνται :

α) Τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως ἀναλαμβάνόμενα βέβαια δόση, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 36 § 5, καθ' ἣν δὲν ἐκπίπτουνται ταῦτα.

β) Ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα περιουσία κείται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τῆς ἀξίας τῆς ἐν ταῖς χώραις ταύταις κειμένης περιουσίας καὶ

γ) Προκειμένου περὶ δωρεῶν αἰτία θανάτου τὸ ἐν ἄρθρῳ 11 § 3 καθοριζόμενον ποσόν, ἐφ' ὅσον ὁ τε δωρητὴς καὶ ὁ δωροδότης εἶναι ἐκ τῶν αὐτοῦ ἀναγραφόμενων προσώπων.

«3. Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ποσὰ καθορίζονται εἰς δραχμὰς, μετατρέπονται διὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνεργητικοῦ, διαιρουμένου τοῦ εἰς δραχμὰς ποσοῦ αὐτῶν διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 καθωρισμένου συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει φορολογεῖται ἡ δωρεά.

«4. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις καθαρὸν ὑπόλοιπον ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 §§ 4 καὶ 5 φόρον».

§ 4. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται ἡ φράσις : «τῆς βεβαιώσεως ταύτης, διὰ τε τὸν ἀρχικὸν καὶ τὸν πρόσθετον φόρον, ἐνεργουμένης εἰς τὰς ἀποδιδομένας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 § 4 φορολογικῶν συντελεστῶν δραχμὰς».

§ 5. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 1641 λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 3, προστίθεται δὲ πρὸ αὐτῆς εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 2 ἔχουσα οὕτως :

«2. Αἱ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου κληρονομίας διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 34 ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν δωρεῶν φόρον».

§ 6. Αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «ὑπερβαίνουσιν τὰς δραχμὰς 75.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὑπερβαίνουσιν τὰς δραχμὰς 150.000 πρὸ τῆς μετατροπῆς τῶν διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως», αἱ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 42 λέξεις «τῶν δραχμῶν 75.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν δραχμῶν 150.000 πρὸ τῆς μετατροπῆς τῶν διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως».

§ 7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ.

1527)1942 Νομοθετικού Διατάγματος, λαμβάνουσιν αριθμόν παραγράφου 1, προστίθεται δ' εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον δευτέρᾳ παραγράφῳ ἔχουσα οὕτως:

«2. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 46, 47, 48, 49 καὶ 51 ἐκδιδόμενα διὰ τὴν ἐν τοῖς ἁρθροῖς τούτοις χρησιμοποίησιν των πιστοποιητικὰ τοῦ ἀρμόδιου Οἰκονομικοῦ Ἐφδρου καὶ ταμίου δὲν δύνανται νὰ φέρωσι χρονολογίαν ἐκδόσεώς των ἀφισταμένην πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται χρησιμοποίησις τούτων.

Οἱ ἀσχόμενοι διὰ τὰς εἰς τ' ἀνωτέρω ἄρθρα πράξεις τοῦ αὐτοῦ πιστοποιητικὰ μετὰ τὴν πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον δραχ. 1.000 μέχρι 20.000, δυνάμενον ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ φόρου, ἐὰν κατὰ περίπτωσιν ὀφείληται τοιοῦτος».

Ἄρθρον 5.

§ 1. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 68 τοῦ νόμου 1641 λέξεις «δραχμαὶ 30.000» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καὶ τοῦ πρώτου ἀφορολογήτου κλημακίου τοῦ πίνακος Α' τοῦ ἁρθροῦ 13 § 4 δραχμαῖν, αἱ δ' ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 68 λέξεις «δραχμαὶ 7.500» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «καὶ τοῦ πρώτου ἀφορολογήτου κλημακίου τοῦ πίνακος Β' τοῦ ἁρθροῦ 13 § 4 δραχμαῖν».

§ 2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 68 τοῦ νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Τὰ τέλη ταῦτα συμβαδίζουν καὶ συνεισπράττονται μετὰ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν τίτλων καὶ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δηλώσεως, τῆς μὲν βεβαιώσεως τῶν τελῶν τούτων ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διὰ τὸν φόρον ἰσχύουσας διατάξεις, τῆς δ' εἰσπράξεως αὐτῶν συμπῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἁρθροῦ 34. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν τὰ τέλη ταῦτα βεβαιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπροθέστου δηλώσεως, ὅτε τὰ ἐν λόγῳ τέλη μέχρι ποσοῦ δραχμῶν ἰσοδυναμοῦσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως πρὸς 1000 τοιαύτας, βάσει τῆς μετατροπῆς τῶν μετὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 συντελεστὴν ὑπερτιμήσεως, εἰσπράττονται διὰ τῆς ἐπὶ τῆς δηλώσεως ἐπιθέσεως κινητοῦ χαρτίσημου ἀναλήγου ἀξίας».

§ 3. Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 68 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται τέταρτον ἐδάφιον ἔχον οὕτως:

«Ἐπὶ ἐμπροθέστου δηλώσεως τὰ τέλη, πρὸ τῆς προσαυξησέως των μετὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 54 § 1 πρόσθετα, οὐδέποτε δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ ποσοῦ, ὅπερ θὰ κατεβάλλετο εἰ' αὐτά, ἂν ἐνεχειρίζετο ἐμπροθέστως ἡ δήλωσις».

Ἄρθρον 6.

Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 39 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 φορολογίαν τοῦ ἐπικαρπώτου καὶ τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 ἐξαμοιούμενον πρὸς ἐπικαρπωτὴν, ὡς ἀξία τῆς πλήρους κυριότητος τῶν κατ' ἐπικαρπίαν περιεχομένων αὐτῷ περιουσιακῶν στοιχείων λαμβάνεται:

α') ἐπὶ ἀκινήτων τὸ τριακονταπλάσιον τῆς ἐτησίως καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν, ἐξαιρετικουμένης κατὰ τὰ ἐν παραγρ. α' τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὀριζόμενα, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς ἀγοραίας ἀξίας των, οὐδὲ κατώτερον τῶν 3)10 αὐτῆς,

β') ἐπὶ μετοχῶν, ὁμολογιῶν, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν, δημοσίων χρεωγράφων καὶ ἄλλων τοιαύτης φύσεως ἀξιών, τὸ εἰκοσάπλάσιον τῆς ἐτησίως καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ νόμου 1641 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀγοραίας ἀξίας των, οὐδὲ κατώτερον τῶν 3)10 αὐτῆς, καὶ

γ') ἐπὶ μετρητῶν, ἐπὶ ἀπαιτήσεων, ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων εἰς ἕξον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα καὶ ἐπὶ πάσης φύσεως κινήτων ἐν γένει πραγμάτων, τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν μετρητῶν, τὸ ἰσοδύναμον τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπόκειται εἰς φορολογίαν ἡ ἐπικαρπία, ἀξία των εἰς ἕξον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα περιουσιακῶν στοιχείων ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως κινήτων ἐν γένει πραγμάτων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5671 τοῦ 1932 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 3. 1) Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 συντρέχει νόμιμος περίπτωσις ἀναβολῆς τῆς φορολογίας λόγῳ διαιρέσεως τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος, ἢ λόγῳ αἰρέσεως, ἐπιδικίας, κλπ., ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, οἵτινες ἰσχύουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ τῆς συστάσεως τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς.

2) Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ἰσχυσάντων νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν συντρέχει νόμιμος αἰτία ἀναβολῆς τῆς φορολογίας λόγῳ διαιρέσεως τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος ἢ λόγῳ διαιρέσεως, ἐπιδικίας κλπ., ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς προικὸς, ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, οἵτινες ἰσχύουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ τῆς συστάσεως τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας, προσαυξάνεται ὅμως ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγι. δανείου πρόσθετα ποσοστά, δημοτικὸν φόρον καὶ φόρον ὁδοποιίας, τὰ ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας. Ἐξαιρητικῶς προκειμένου περὶ αἰτίας θανάτου δωρεῶν φορολογουμένων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δωρητοῦ ἐφαρμόζονται οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ ἰσχύοντες φορολογικοὶ συντελεσταί.

3) Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 εἶναι ὅτι ἡ διὰ τοῦ νόμου τούτου κατάργησις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυσάντων νόμων περὶ φόρου ἢ τέλους ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ 1641 νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐπαχθείσας κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ συσταθείσας δωρεᾶς ἢ προίκας. Ὡσαύτως ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν πρὸ τοῦ νόμου 1641 ἰσχυσάντων νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν, εἶναι ὅτι πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν ἡ χρήσις καὶ ἡ οἰκήσις».

Ἄρθρον 8.

§ 1. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1, 2, 3, 5 καὶ 6 τοῦ νόμου 5856 τοῦ 1933, αἱ δ' ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 αὐτοῦ λέξεις «συνυπολογισμοῦ τοῦ ὑπὲρ τὰς 75.000 δραχμᾶς μέρους προικὸς τινος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «συνυπολογισμοῦ τοῦ ὑπὲρ τῶν 150.000 δραχμᾶς, πρὸ τῆς μετατροπῆς τῶν διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 συντελεστοῦ ὑπερτιμήσεως, μέρους προικὸς τινος».

§ 2. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 5856 τοῦ 1933 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 4. 1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ἐπαχθεισῶν μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος, προκειμένου δὲ περὶ δωρεῶν καὶ προικῶν μόνον ἐφ' ὅσον αὐταὶ συνέστησαν μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος.

2. Ἐξαιρητικῶς ἐπὶ κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν ἐπαχθεισῶν μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ἢ δωρεῶν ἢ προικῶν συσταθεισῶν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641, ἐφ' ὃν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου συντρέχει νόμιμος

περίπτωσης αναβολής της φορολογίας, λόγω διαιρέσεως της επικαρπίας από της κυριότητος ή λόγω αιώσεως, επιδικίας κλπ., εφαρμόζονται αι διατάξεις του παρόντος, ἐφ' ὅσον ἡ λήξ της αναβολής της φορολογίας των ἐμπίπτει ὑπὸ τὸ κράτος της ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 9.

§ 1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 1, τῶν παραγράφων 1—5 τοῦ ἁρθρου 13, τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 36, εἰς δὲ καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 14, 33, 34, 38, 41, 42 καὶ 68 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ παρόντος Νόμου εφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν γεννηθεῖσιν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν.

§ 2. Ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Νόμου 5671 τοῦ 1932 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ νόμου 5856 τοῦ 1933, ὡς αἱ διατάξεις αὗται τροποποιοῦνται διὰ τῶν ἁρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου, εφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθεῖσιν μὲν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1941, ὧν ὁμοῦς ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν χρονικὴν περίοδον.

§ 3. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1943 οἱ κατὰ τὸ ἁρθρον 13 § 3 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 συντελεστοὶ ὑπερτιμῆσεως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καὶ τελῶν καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος βεβαιώσιν αὐτῶν ἐπὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὧν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει ἐντὸς τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἁρθρον 13 § 3 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 Ἐπιτροπῆς, δι' ὁλόκληρον τὴν περίοδον ταύτην, προσδιοριζομένου διακεκμημένως τοῦ εἰς ἑκάστον διμήνην τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου προσήκοντος συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

Ἡ περὶ τοῦτου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς κατὰ τὸ ἁρθρον 13 § 3 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδονται ἐντὸς τοῦ πρώτου διμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μὴ ἰσχύοντος διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀρίθμὸν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς.

§ 4. Ἐπὶ ὑποθέσεων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν χρόνον, ἐάν ἡ καθορίζουσα τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ διμήνην, εἰς δὲ ἀνάγεται ἡ φορολογία τῶν ἢ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου, δὲν ἔχει ἐκδοθῆ εἰσέτι, προκαίμενου μὲν περὶ βεβαιώσεως φόρου καὶ τελῶν πρὸς εἰσπραξίν, ἢ βεβαιώσιν τούτων ἀναστέλλεται μέχρις ἐκδόσεως τῆς καθοριστικῆς τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁπότε βάσει τοῦ ὑφισταμένου τίτλου γίνεται ἡ σχετικὴ ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου καὶ τελῶν καὶ βεβαιούται τὸ εἰσπρακτέον ποσόν, προκαίμενου ὁμοῦς περὶ καταβολῆς φόρου καὶ τελῶν κατὰ τὴν ἐγχείρισιν δηλώσεων ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν συμβολαίων δωρεᾶς ἢ προικὸς, δύναται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τελῶν καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν νὰ χρησιμοπονηθῇ ὁ συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως, ὅστις ἔχει ὁρισθῇ διὰ τὸ ἄμεινως προηγούμενον τῆς πληρωμῆς διμήνην, ἐν ἑλλείψει δὲ καθορισμοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως καὶ διὰ τὸ διμήνην τοῦτο, νὰ χρησιμοπονηθῇ ὁ διὰ τὸ εἰς προηγούμενον διμήνην προσδιορισθεὶς συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐπιφυλασσομένης συμπληρωματικῆς οἰκοθεν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ ἑλαττον τυχόν πληρωθέντος φόρου καὶ τελῶν ἢ ἐπιστροφῆς τοῦ ἐπὶ

πλέον τυχόν καταβληθέντος ποσοῦ βάσει τῆς γεννησμένης ἐκκαθαρίσεως τοῦ φόρου καὶ τελῶν μετὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ προσήκοντος συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων πρόκειται νὰ χωρήσῃ πληρωμὴ βεβαιωθέντος πρὸς εἰσπραξίν φόρου καὶ τελῶν, ὅταν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς δὲν ἔχει ὁρισθῇ ὁ συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως τοῦ διμήνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ πληρωμὴ.

§ 5. Ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουσιν ἐγχειρισθῇ δηλώσεις ἢ ἔχουσιν ἐκδοθῇ πράξεις ἢ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, βάσει τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθησαν ἢ καταβλήθησαν ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη, γίνεται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου καὶ τελῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὁριζουμένων εἰς τὰς παραγράφους ταύτας καὶ τὰ μὲν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντα ποσὰ ἐκπίπτουνται, τὰ δ' ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζώμενα ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος.

Ἐάν ἐκ τῆς νέας ταύτης ἐκκαθαρίσεως προκύβῃ συμπληρωματικῶς βεβαιωτέος φόρος ἢ τέλη, ταῦτα βεβαιούνται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βάσει τοῦ τίτλου, ὃν κέκτηται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν φορολογητέων ἀντικειμένων.

§ 6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, δι' ἃς ἔχουσιν ἐκδοθῇ πράξεις μὴπω κατὰ τὴν ἐνάρξιν τοῦ παρόντος ὁριστικοποιηθεῖσαι, ἢ δι' ἃς βάσει τῶν ὁριστικοποιηθεῖσιν πράξεων δὲν ἐγένετο εἰσέτι ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου καὶ τελῶν, βεβαιουμένων τούτων ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἄνευ ἄλλης διαδικασίας βάσει τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ἁρθρου νέας ἐκκαθαρίσεως.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν αἱ αὐταὶ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, δι' ἃς ἐκκρεμοῦσιν ἢ θέλουσιν ἀσκηθῇ ἐνδίκῃ μέσα ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων κατὰ πράξεις ἢ ἀποφάσεων ἐκδοθεῖσιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου καὶ τελῶν κατὰ ποσὸν ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἑλαττον τοῦ διὰ τῆς πράξεως ἀπιβληθέντος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βάσει τῆς ἐκδοθησέμενης διὰ τὴν ἀξίαν τῶν φορολογητέων περιουσιακῶν στοιχείων ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, δικαιουμένων καὶ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἐπὶ ἐκκρεμῶν ἢ εἰσχυρησμένων ἐνώπιον αὐτῶν ἐνδίκων μέσων νὰ ἐνεργήσωσι τὸν ταυτοῦτον ὑπολογισμὸν καὶ ἄνευ αἰτήσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ φορολογουμένου, ἐφαρμοζομένων, κατὰ τὰ μὴ ἄλλως ὁριζώμενα διὰ τοῦ παρόντος, τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1641 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

§ 7. Ἐπὶ ὑποθέσεων περὶ ὧν τὸ ἁρθρον 3 § 1 τοῦ νόμου 5671 τοῦ 1932 καὶ τὸ ἁρθρον 4 § 2 τοῦ νόμου 5856 τοῦ 1933, ὡς ταῦτα τροποποιοῦνται διὰ τῶν ἁρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐάν εἰς ταύτας περιλαμβάνωνται περιουσιακὰ ἀντικείμενα φορολογηθέντα ἢ φορολογητέα μετὰ τοὺς συντελεστὰς τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ τῆς συστάσεως τῆς δωρεᾶς ἢ προικὸς, πρόκειται δὲ νὰ φορολογηθῶσι καὶ ἕτερα περιουσιακὰ στοιχεία ὡν ἀνεβῇ αὐτὰ ἡ φορολογία, ἐφ' ὧν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καὶ τελῶν θὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τῆς λήξεως τῆς αναβολῆς τῆς φορολογίας τῶν, ὁ ἐπὶ τούτων φόρος καὶ τέλη ἐξευρίσκονται α) δι' ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου καὶ τελῶν μετὰ τοὺς φορολογικοὺς συντελεστὰς τῆς λήξεως τῆς

ἀναβλήσας τῆς φορολογίας ἐπ' ὅλης τῆς φορολογητέας κληρονομικῆς μερίδος κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ἢ προικῆς, βάσει τῆς ἀξίας, ἣν ἕκαστον περιουσιακὸν στοιχεῖον εἶχε κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας του καὶ β) δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ οὕτως ἐξευρισκόμενου φόρου καὶ τελῶν μεταξὺ τῆς ἀξίας τῶν δύο μερῶν τῆς κατὰ διαφόρους χρόνους φορολογητέας περιουσίας.

Τὸ οὕτως ἀποδιδόμενον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν διὰ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 § 1 τοῦ νόμου 5671 καὶ τὸ ἄρθρον 4 § 2 τοῦ νόμου 5856 περιουσιακὰ στοιχεῖα εἶναι τὰ εἰς ταῦτα ἀναλογούν.

§ 8. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποθέσεων, αἵτινες ἐγεννήθησαν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ δι' ἄς, γεννηθείσας πρότερον, ἀνεβάλλετο ἡ φορολογία καὶ ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τῶν ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεύθεν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρονικὴν περίοδον, ἀποκλείεται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 5 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς παραγράφους 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔκπτωσης ἢ ἐπιστροφή ἢ μείωσις τοῦ βεβαιωτέου φόρου καὶ τελῶν, ἐὰν τὰ ὑποβληθέντα εἰς φορολογίαν βάσει τῶν ἰσχυουσῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 περιουσιακὰ στοιχεῖα μεταβιβάσθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπ' ἀνταλλάγματι ὑπὸ τοῦ κληρονόμου, κληροδόχου, δωρεοδόχου ἢ προικολήπτου καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 278) 1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων ἐλήφθη ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸν φόρον τοῦ 1641 νόμου τιμὴ κτήσεως ἢ ἐξεπέσθη ἐκ τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ὁ καταβληθεὶς ἢ βεβαιωθείς φόρος καὶ τέλη τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τινὰ μόνον τῶν οὕτω φορολογηθέντων ἔσσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ 1641 νόμου περιουσιακὰ στοιχεῖα μεταβιβάσθησαν ἐπ' ἀνταλλάγματι, ὁ ἐπὶ τῆς ἀξίας τούτων ἀναλογὸν φόρος καὶ τέλη, ὡν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποκλείεται ἡ ἔκπτωσης ἢ ἐπιστροφή ἢ μείωσις τοῦ βεβαιωτέου ποσοῦ αὐτῶν, ἐξευρίσκεται δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ φόρου καὶ τελῶν μεταξὺ τῆς ἀξίας τῶν ἐπ' ἀνταλλάγματι μεταβιβάσθησαν ἀκινήτων καὶ τῆς ἀξίας τῶν λοιπῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

Διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔκπτωσιν ἢ ἐπιστροφήν, ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον αἵτησις τοῦ δικαίου, ἐὰν εἰς τὴν κληρονομικὴν αὐτοῦ μερίδα ἢ κληροδοσίαν ἢ δωρεάν ἢ προίκαν περιλαμβανῶνται καὶ ἀκίνητα, δέον νὰ συνοδεύηται καὶ μὲ πιστοποιήσιν τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περὶ τοῦ ἐὰν ἐξεδῇ φύλλον ἀναλογισμῶν διὰ φόρον μεταβιβάσεως καὶ φόρον αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἐπὶ τῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκαν περιλαμβανόντων αὐτῶ ἀκινήτων ἢ τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν, εἴτι δὲ καὶ μὲ πιστοποιήσιν τοῦ οἰκείου φύλακος μεταγραφῶν περὶ τοῦ ἐὰν ἔχη καταχωρηθῇ εἰς τὰ βιβλία του καὶ εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἐνδιαφερομένου κληρονόμου ἢ κληροδόχου ἢ δωρεοδόχου ἢ προικολήπτου πρᾶξις μεταβιβάσεως τῶν αὐτῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

§ 9. Διὰ τὴν, περὶ ἧς αἱ παράγραφοι 5—8 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκκαθάρισιν, τὸ ἔσσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων καταβληθὲν ἢ βεβαιωθὲν πρὸς εἰσπραξὶν ποσὸν φόρου καὶ τελῶν διαιρεῖται διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἰσχύοντος συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως καὶ τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως ἀποδιδόμενον ποσὸν συγκρίνεται πρὸς τὸ ἀναλογεῖν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, βάσει δὲ τῆς τοιαύτης συγκρίσεως, ἐὰν προκύπτῃ ἐπὶ ἑλαττον βεβαιωθείς φόρος καὶ τέλη, ἐνεργεῖται συμπληρωματικὴ βεβαίωσις τῆς διαφορᾶς εἰς δραχμὰς, ὡς ἀποδιδόνται αὐταὶ κατ' ἐφαρ-

μογὴν τῶν ὁριζουμένων εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὡς τροποποιεῖνται διὰ τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲ προκύπτῃ ἐπὶ πλεόν βεβαιωθείς ἢ ἐπὶ πλεόν καταβληθεὶς φόρος καὶ τέλη, ἐνεργεῖται ἔκπτωσις τοῦ ἐπὶ πλεόν βεβαιωθέντος ποσοῦ ἢ ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος. Προκειμένου ὅμως νὰ χωρήσῃ ἔκπτωσης ἢ ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλεόν βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου καὶ τελῶν, ἢ κατὰ τὰ ὡς ἄνω συγκρίσεις γίνονται μεταξὺ τοῦ βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος ποσοῦ δραχμῶν, ὡς ἐβεβαιώθησαν ἢ κατεβλήθησαν αὐταὶ ἔσσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, πρὸς τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογεῖν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν §§ 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὡς τροποποιεῖνται διὰ τοῦ παρόντος, πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας, τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ συγκρίσεως προκύπτει ὡς ἐπὶ πλεόν βεβαιωθὲν ἢ καταβληθὲν ποσὸν φόρου καὶ τελῶν ἔκπτεται ἢ ἐπιστρέφεται εἰς δραχμὰς, ὡς ἐβεβαιώθησαν ἢ κατεβλήθησαν αὐταὶ ἔσσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐξαιρετικῶς ὅπου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ὁριζουμένων πρόκειται νὰ χωρήσῃ ἐπιστροφή φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικῆς, καταβληθέντων, ἔσσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἐν χρόνῳ καθ' ὃν ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, καθυσιστῶμενος συντελεστὴς ὑπερτιμῆσεως διὰ τὸν χρόνον τῆς γενομένης πληρωμῆς εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἰσχύοντος τοιοῦτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστροφῆς, τὸ ἐπιστρεπτέον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν ἐξευρίσκεται ἀφοῦ πρῶτον διαιρεθῇ τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξευρισκόμενον ὡς ἐπὶ πλεόν καταβληθὲν ποσὸν φόρου καὶ τελῶν διὰ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως καὶ εἶτα πάλιν τῆς διαιρέσεως ταύτης πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου καὶ τελῶν.

Ὡς χρόνος ἐπιστροφῆς ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ οἰκείου συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως λογίζεται, ὁ χρόνος τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ δικαίου μετὰ τῶν δι' αἰτιολογητικῶν τῆς αἰτουμένης ἐπιστροφῆς στοιχείων.

Ἄρθρον 10.

§ 1. Ἡ ἐννοία τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 εἶναι εἴτι αἱ διατάξεις αὐτῆς ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὴν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278) 1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα αὐτομάτου ὑπερτιμῆματος φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμῆματος, πλὴν τῆς περιπτώσεως, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἰσχύουσιν ἀφ' ἧς ἰσχυσε καὶ τὸ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 278) 1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα ὡς πρὸς τὸν δι' αὐτοῦ ἐπιβληθέντα φόρον αὐτομάτου ὑπερτιμῆματος ἀκινήτων.

§ 2. Ὅπου εἰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ἡ ἄλλων νόμων γίνεται παραπομπὴ εἰς τὰς πρὸ τῆς τροποποιήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου διατάξεις τοῦ 1641 νόμου ἢ τῶν τροποποιουμένων διὰ τοῦ παρόντος φορολογικῶν νόμων, ἡ παραπομπὴ ἐφεξῆς διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου διατεταγμένας ὑποθέσεις νοεῖται ἀναφερομένη εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων ὡς τροποποιεῖνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

§ 3. Ὅπου εἰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 ἡ εἰς διατάξεις ἄλλων Νόμων σχετικῶν μὲ τὴν φορολογίαν τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, μὴ τροποποιουμένων διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, γίνεται μνεία δραχμῶν, ὡς τοιαῦται νοοῦνται δραχμαὶ πρὸ τῆς μετατροπῆς τῶν διὰ χρήσεως τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως.

*Άρθρον 11.

§ 1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του Νόμου 6176 του 1934 αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Δι' αποφάσεως του επί των Οικονομικών Υπουργού εκδιδόμενης επί τη αίτησει του υποχρέου και μετά συμφωνίαν γνώμης της κατά τα άρθρα 8 του Νόμου 5420 και 17 του Νόμου 5940 Επιτροπής, δύναται ν' αυξηθήται ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καθοριζόμενος ἀριθμὸς τῶν δόσεων πληρωμῆς φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, ὡς ἑαῖς ἢ προκίς μέχρι τοῦ τετραπλασίου τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου καθοριζόμενων δόσεων.

Ἡ αὐξήσις τῶν δόσεων δέον νὰ ζητηθῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς βεβαίωσης τοῦ φόρου καὶ τελῶν.

§ 2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου γενομένας βεβαιώσεις εἰς δόσεις ἐπὶ υποθέσεων γεννηθεισῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἀπολείπόμενον πρὸς καταβολὴν ὑπόλοιπον φόρου καὶ τελῶν, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Νόμου 6176, τῆς σχετικῆς περὶ αὐξήσεως τῶν δόσεων αἰτήσεως υποβαλλομένης ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

§ 3. Ὑποβαλλομένης αἰτήσεως περὶ αὐξήσεως τῶν δόσεων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Νόμου 6176, δικαιούται ὁ φορολογούμενος νὰ καταβάλῃ ὡς πρώτην ὅσιν τὴν ἐκ τῶν ὑψημέρων δόσεων ἀναλογούσαν, ἀποκειμένη τῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ τοῦ δικαιώματος τῆς βεβαίωσης οἰκίας τοῦ ἐπὶ πλέον ποσού, ἐὰν δὲν ἐγκριθῇ ἡ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δόσεων.

*Άρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 697) 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Άρθρον 7. Αἱ μετὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1940 λήξασαι ἤδη ὡς καὶ αἱ πρὸ τοῦ τέλους Μαρτίου 1945 λήγουσαι προθεσμίαι τῶν ἄρθρ. 45, 65 καὶ 66 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου 5420 τοῦ 1932 παρατείνονται μέχρι τέλους Μαρτίου 1945.»

*Άρθρον 13.

Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, ὡς ἑαῖς ἢ προκίς, ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθῆσθαι τύψεις λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ νομίμου παραδόλου, ἐπανέρχονται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Επιτροπῆς τῶν Προσφύγων διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προσφύγοντος υποβαλλομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου παραδόλου, ὡς οὗτο ὁρίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ άρθρου 31 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, (ὡς ἡ παράγραφος αὕτη τροποποιεῖται διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου, ὑψημένου εἰς τὸ διπλασίον).

*Άρθρον 14.

§ 1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Νόμου 5420 τοῦ 1932 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ χρεῶν περιλαμβανομένων μὲν εἰς τὰς περιοριστικὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 ἕως 9 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, δι' ἃ ὅμως ἡ προσαγωγή τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἀποδεικτικῶν στοιχείων καθίσταται ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀλλῆς ἀποχρόντως δεδικαιολογημένης αἰτίας ἀνέφικτος.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου 5420 τοῦ 1932 Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀποφαίνεται εἴτε περὶ ἐκπτώσεως τῶν χρεῶν τούτων ἐὰν ἐκ τῶν προσαγομένων στοιχείων πείθεται περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ χρέους καὶ περὶ τοῦ ὑπαρκτοῦ τούτου κατὰ πᾶν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομούμενου, εἴτε περὶ ἐκπτώσεως τούτων ὑπὸ ἔρον προσαγωγῆς τῶν ἐλλειπόντων ἀποδεικτικῶν στοιχείων μεταγενετέρας, ἐν

χρόνῳ ὁρισθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῇ περὶ τῶν χρεῶν τούτων ἀποφάσει τῆς.

Ἡ μὴ προσαγωγή τῶν ἐλλειπόντων ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐν τῷ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ὁρισθησομένῳ χρόνῳ ἐπαγεται τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐκκαθάρισιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν ἄνευ ἐκπτώσεως τῶν, περὶ ὧν τὰ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος άρθρου, χρεῶν καὶ τὴν οἰκίαν βεβαίωσιν τοῦ ἄνευ ἐκπτώσεως τῶν χρεῶν τούτων ἀναλογούντος φόρου καὶ τελῶν.

§ 2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου τοῦ παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται α') καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 38 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 βαρῶν καὶ β') καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν υποθέσεων, τῆς προθεσμίας υποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἐκπτώσεως τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος άρθρου, χρεῶν καὶ βαρῶν παρατεινόμενης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι συμπληρώσεως ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ υποθέσεων, περὶ ὧν, βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἢ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 12 τοῦ παρόντος Νόμου, ὑφίσταται μείζων προθεσμία υποβολῆς τῆς σχετικῆς περὶ τούτων αἰτήσεως, ὅποτε ἰσχύει ἡ μείζων αὕτη προθεσμία.

*Άρθρον 15.

§ 1. Αἱ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐκ τοῦ ἐδαφίου τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων λέξεις «Ἐξαιρετικῶς ὅταν τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς δόσεις πληρωτέων φόρων καὶ τελῶν κληρονομίας ἀρχικῶν καὶ προσθετῶν μετὰ πάσης τυχόν προσαυξήσεως τούτων, δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 20.000 δραχμὰς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων : «Ἐξαιρετικῶς ὅταν τὸ ποσὸν τοῦ εἰς δόσεις πληρωτέου ἀρχικοῦ φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας μετὰ πάσης προσαυξήσεως αὐτῶν δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 200.000 δραχμὰς».

Ὡς ποσὸν ἀρχικοῦ φόρου καὶ τελῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ τῆς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διατάξεως νοεῖται, προκειμένου μὲν περὶ υποθέσεων διεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ βάσει τῶν οἰκείων φορολογικῶν συντελεστῶν τοῦ άρθρου 13 παράγραφος 4 καὶ τοῦ άρθρου 68 τοῦ νόμου 1641, ὡς ταῦτα τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, προκύπτον, πολυπλασιαζόμενον ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρόνου τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως διὰ τὴν εἰς δόσεις πληρωμὴν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν υποθέσεων, τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας φορολογικῶν συντελεστῶν.

§ 2. Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ τρίτῳ ἐδαφίῳ τῆς αὐτῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων λέξεις «τόκος ὁριζόμενος εἰς 9 ο/ο ἐτησίως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τόκος ὁριζόμενος εἰς 3 ο/ο ἐτησίως».

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει μόνον ἐπὶ βεβαιώσεων φόρου καὶ τελῶν κληρονομιών, ὡς ἑαῖς ἢ προκίς δι' υποθέσεις γεννηθείσας ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν ἢ δι' υποθέσεις γεννηθείσας μὲν πρότερον, ὧν ὅμως ἀνεβάλλετο ἡ φορολογία καὶ ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων, ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν περίοδον.

*Άρθρον 16.

§ 1. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προκύβῃ ὅτι εἰς κληρονομικὴν μερίδα, κληροδοσίαν, ὡς ἑαῖς ἢ προκίς—ὅπου ἡ προεξ. φορολογεῖται βάσει δηλώσεως—περιλαμβάνονται καὶ κινητὰ μὴ δηλωθέντα, δι' ἃ ἔχει κοινοποιηθῇ ἡ κατ' ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 εἰδοποιήσις ἢ ἔχει ἐκδοθῇ ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πράξις, χωρὶς νὰ ἔχῃ αὕτη εἰσέτι ὁριστικοποιηθῇ, δικαιούται ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ν' ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν πιστοποιητικοῦ δι' ἑτέρα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς κληρονομίας κληροδοσίας, ὡς ἑαῖς ἢ προκίς, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ εἰς

πραξίς ολοκληρώσει του διά την εκ του ελέγχου προκύπτουσιν όλων φορολογητέων περιουσιών οφειλουμένου φόρου ή τελών εκ της εν τη κατοχή του αίτουτος το πιστοποιητικόν κληρονομιαίας περιουσίας ή περιουσιακών στοιχείων της δωρεάς ή προικός.

Το κατά τὰς ὡς ἄνω πιστοποιητικόν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐάν παρασχεθῇ ἐγγύησις πραγματικῇ ἢ εἰς μετρητὰ ἢ κινητὰς ἀξίας, ἢ δι' ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς τραπεζῆς, ἐξασφαλί- ζουσα τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὸν κατὰ τ' ἄνωτέρω φόρον.

Ἡ ἐγγύησις ἀποδίδεται μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 βεβαίωσιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν καὶ ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ καταβολῇ τοῦ βεβαιωθέντος ποσού, ἐάν τὰ ἐκ τοῦ ελέγχου προκύπτοντα ὡς μὴ δηλωθέντα κινητὰ θεωρηθῶσι βάσει ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου φορολογικῆς ἐγγράφης ὡς περιλαμβανόμενα εἰς τὴν φορολογητέαν κληρονομικὴν μερίδα, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα.

§ 2. Ὡσαύτως δικαιούται ὁ Οἶκος. Ἐφόρος ν' ἀρνηθῇ τὴν χρητῆσιν πιστοποιητικῶν διὰ περιλαμβανόμενα ἐν τῇ δηλώσει τοῦ φορολογουμένου ἢ ἐν τῷ συμβολαίῳ δωρεᾶς ἢ προικὸς κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἂν μὴ προηγουμένως παρασχεθῇ ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐγγύησις, ἐφ' ἔσονται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἢ δηλωθεῖσα ἀξία τῶν κινητῶν τούτων περιουσιακῶν στοιχείων εἶναι ἐμφανῶς κατωτέρα τῆς πραγματικῆς καὶ δὲν ἐξασφαλίζεται ἢ εὑπραξίς τοῦ ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν κινητῶν τούτων φόρου καὶ τελῶν ἐκ τῆς ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ αίτουτος το πιστοποιητικόν φορολογουμένου λοιπῆς κληρονομιαίας περιουσίας ἢ περιουσιακῶν στοιχείων τῆς δωρεᾶς ἢ προικός.

Ἐν τούτῳ περιπτώσει ὁ Οἶκος. Ἐφόρος ὑποχρεοῦται ὅπως κοινοποιήσῃ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ άρθρου 31 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὁριζομένην διαδικασίαν τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πράξιν τοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ζητεῖται τὸ πιστοποιητικόν.

Ἄρθρον 17.

§ 1. Ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα μεταδιβαζομένων περιουσιακῶν στοιχείων, ὅπου ὁ χρόνος τῆς φορολογίας τούτων ἐμπίπτει εἰς τὸν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεύθεν χρόνον, δύναται διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ελέγχου τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου ἐξεύρεσιν τῆς ἀξίας τούτων, ἐν ἐλλείψει ἄλλων στοιχείων ἢ ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' καὶ στ' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὁριζομένων στοιχείων πρὸς καθορισμὸν βάσει τούτων τῆς πραγματικῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας ἀξίας, νὰ λαμβάνηται ἢ κατὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1940 ἀγοραία ἀξία τῶν πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συμφῶνως τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας.

Εἰδικῶς προκαίμενου περὶ κινητῶν ἀξιῶν, περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, θέλουσιν ἰσχύος τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1527/1942 Νομ. Δ) τι. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως τῶν περὶ τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἡρμηνεύθησαν διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1527/1942 Ν. Δ., ὅπου πρόκειται περὶ περιλαμβανόμενων εἰς κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν ἢ δωρεάν ἢ προίκα ὁμολογιῶν ἢ μετοχῶν, αἵτινες εἶναι εἰσηγμένα εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν καὶ ὧν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν μετὰ τὸ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1941 κλει-

σιμον αὐτοῦ χρόνον, ἐάν ἐπὶ τῶν κινητῶν τούτων ἀξιῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Χρηματιστηρίου δὲν ἐγένετο πραγματικὴ ἀγοραπωλησία, λαμβάνεται ἢ κατὰ τὸ δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς 7 Ἰουνίου 1941 τιμὴ τῶν πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν καθορισμὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας, συμφῶνως τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως.

§ 2. Διαρκούσης τῆς γενικῆς ἐμπολέμου περιόδου ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας ἀκινήτων, ὧν αὕτη ἐν ταῖς δηλώσεσιν ὁρίζεται βάσει τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ διαλαμβανομένων στοιχείων, δύναται, ἐν ὁμοιοτήτῃ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς οὕτω δηλουμένης ἀξίας, νὰ ἐνεργῇται καὶ ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1641 ἐπιβαλλομένης πραγματογνωμοσύνης, διὰ παντὸς ἄλλου νομίμου μέσου.

§ 3. Διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπόθεσιν δηλώσεων φόρου καὶ τελῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν δύναται, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὁριζομένου ἐντύπου, νὰ γίνηται, ἐλλείψει ἐντύπων, χρήσις ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐγχειρίζοντες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 20, 28, 30 καὶ 32 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ἐκπρόθετους ἢ συμπληρωματικὰς δηλώσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν δι' ὑποθέσεις γεννηθείσας ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεύθεν ἢ δι' ὑποθέσεις γεννηθείσας μὲν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1941, ὧν ὅμως ἀνεβόλλετο ἡ φορολογία καὶ ἐνέπεσεν αὕτη εἰς τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεύθεν χρονικὴν περίοδον, ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1—6 τοῦ άρθρου 54 τοῦ νόμου 1641 προσθέτων φόρων καὶ τελῶν διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον, διὰ τὰς παραλείψεις, παρερμηνείας καὶ ἀνακριθείας τῶν δηλώσεων ἢ τῶν συμβολαίων, ἐάν καὶ ἐφ' ὅσων δὲν ἐξεδύθησαν κατ' αὐτῶν πράξεις καταλογιστικαὶ τοῦ φόρου καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πλὴν τῶν διατάξεων: α') τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 13 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 ὡς ἡ παράγραφος αὕτη περιλαμβάνεται εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος β) τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 9 τοῦ παρόντος γ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 10 τοῦ παρόντος καὶ δ) τῶν άρθρων 12, 13, 14, 16, 17 §§ 2 καὶ 3 καὶ τοῦ άρθρου 18 τοῦ παρόντος, ὧν ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Ἰουλίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΔΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΪΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Ἰουλίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ